сина за Кустадина? у него бахча хубава има да си черше. М. 327 Гисеро моме гисеро! Дали сиу бахчи рестена, дали сиу бога дадена? М. 335. Дъ двъвле, 2 яко, момиятта, да чувалят, — бахчиятта, бахчиятта дървчиятта. М. 357. 2) дръвце или клонки как то свати бити: Куло на момичето, що е станизало прѣз дениѣ стѣ було от бор: с ябълки, тръ-кайници, телове на ябълкитѣ, восцени свещи и други такива бъчкавини, кое то са дума бахчалъ. Дома у собата, на главното мѣсто у кюшеч, двато ще сѣдне Кумчѣ, прѣдфеего на софра-та ще се забие бахчята на едни хлѣб от горѣ. Т. 94.

Бахчаванин, в. бахчеванин.

Бахчалък, м. бахчелък. 1) много 3 и градина. 2) много, все градини с дръвче с цвѣтан 3) бостани

Бач, (чи) мито, що вземат на всякой товар или кола, кога се внеса или изнеса нѣщо отъ кола, или кога минѣва на единъ край некои чуждъ; у повръхни товарѣтъ вземи се бачъ посл. 2) Ариво, колко бачъ даде кадъ градъ? 3) Единъ видъ игра у дѣцата, гонѣ се и какого счине удрѣно и казва: бач, т.е. условихме да играем на бач. в. бадъ. Освѣ-това има и други много дадени, какчо бач, ресумачитѣ. 247. 4) кой то бачуе, прави на бачия та пре-не и масло. Неоф.

Бахчевалък (ста) в. бахчеванд'лък.

Бахчица (та) умл. от бахча, в. бахчийка.

Бахчия (та) градина с плодородни дръвя, 2) — за цвѣте. 3) — за зеле, сад. в. бостан. ходих на бахчия в

Бахчованин, в. бахчеванин.

Бац, мн. д. Двата кога се подават нѣщо надвое-тѣ, посѣче да го вземе, а това що го подава чѣ, дръжи го надалѣ и казва му: Бац. Неоф. в. оц, и пиши. 2) от бацам — ввръля, бац — сфрѣк, при да махване за ввръляне нѣщо. 3) от бацамцалувам, в. мацамляс.

Бацало (то) прѣдкор, прозвище на многова кой-то обича да бацва, който се бацва с кого да е всякого.

Бацам гл. д. в. цалувам (Мус. паша и другадѣ) тарѣ-во в Дѣвск. Ядик. бацай кучка, гучи кучи

Бацане (то) в. цалуване.

Бацкам в. бѣцкам неоф. 2) в. баскам.

Бацнувам, гл. мнкр. от бацам

Бацвам (та) услов. от бацам

Бацнѣ, еш, — нал. Евикр. от бацнувам и бацкам.

Бачва, в. бѣчва и бъчева: Диоген имал една бач-ва, в която живѣял по улиците атински. Т. 79. Бачва е вчера рекия, бачва е ручно вино. Д. 25.

Бачвар, в. бѣчвар

Бече, в. бачо, (чи) м. от бае, байко, байчо, бойче, бачо, бадъ, бачка, ръка, майка, леля, кошуля, бачо моя, сестра, чичо, баба. 2) Бачо (то) котел, сѣдѣле мѣдно с което гревѣт вода в. житне и житче или ямаче в което чочат вино

Бачев, ва, во, — ви (чи) бачев, бачйков, бачйнов, бачйчев.

Бачило (то) в. бачия, мандра, агъл. тъ-рго, поята, ко-шара: посвръшил са чисто арнауче, се то свѣрши. Зайубаи ръка, не ми е вѣ ни деи и ньедѣля ми очи-на бѣло бачило. М. 91. Ела, ела мой кьосеме, кѣде си-да си тук да дойдеш, на овци бачила, крей-тая. Бела Душава. М. 205. Прошета моме и из рами двореле братови, Гръцко и гледач от бачило то. М. 472. Овцетѣ ми изутреле, овчарили и избѣгали, бачило ми затуштуха. Д. 339.

Бачия (та) тоже що бачило, ограда, кошара, ман-дра дѣто изкарват овцетѣ м. 74 (на) паша и ги събират да ги доят та правят сирене и масло. Овчарѣ-тѣ само тѣй ще може да изкара овцетѣ чиста и здрави и бъ-тос и на бачия. Л. Д. 1870 р. 180. Сама са пушка отъчала, от Банковата бачия (мандра) двамина брата удари. Л. Д. 1876 р. 150 Сама са пушка отъчала на Стоянова бачия. М. 140 та не си видѣл млад Стоян, ка са бачия градина ка се сирене сирило. М. 140. Едни цигани отишли